

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.143/2016/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. június hó 23. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. november 15. napján kihirdetett 41(I.)Kb.330/2016/11. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott anyja neve helyesen:

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. november 15. napján kihirdetett 41(I.)Kb.330/2016/11. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetében (Btk. 301. § (1) bekezdés), ezért 200 napi tétel, napi tételenként 1.200 forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve az egy havi részlet megfizetésének elmulasztása esetére a szabadságvesztésre átváltoztatásáról. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 118.454 forint bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész a kiszabott büntetés súlyosítása, a vádlott és védője felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

A katonai ügyész csatolta fellebbezése írásbeli indokolását. Kifejtett álláspontja szerint a bíróság által a vádlottal szemben alkalmazott pénzbüntetés a bűncselekmény tárgyi súlyához képest eltúlzottan enyhe. Rámutatott arra, hogy a cselekmény büntetési tétele 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztés és ez olyan elkövetési magatartás, melyet a társadalom erkölcsileg egyértelműben elítél és a bántalmazás az elkövetővel szemben szigorú fellépést és felelősségre vonást vár el. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet változtassa meg, a vádlottat a Btk. 35. §-nak (1) bekezdése és a Btk. 37. § (2) bekezdésének a./ pontja alapján ítélje börtön fokozatú szabadságvesztésre, amelynek végrehajtását a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdése alapján próbaidőre függessze fel és a vádlottat a Btk. 102. § (1) bekezdése alapján részesítse előzetes mentesítésben.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1116/2016/1. számú átiratában a katonai ügyész fellebbezését fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket megalapozatlannak tartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács eljárását perrendszerűen folytatta le, ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette. A mérlegelési jogkörében megállapított tényállás felülbírálatra alkalmas. A katonai tanács indokolási kötelezettségének is megfelelően eleget tett. Miután a bizonyítékok felülmérlegelésére a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség, ezért az ez irányban bejelentett fellebbezések eredményre nem vezethetnek. Rámutatott arra is, hogy a katonai tanács

okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és helyesen minősítette cselekményét. Kifogásolta ugyanakkor, hogy nem értékelhető enyhítő körülményként, hogy a vádlott nem tervezte ki előre a bűncselekményt, és azt is, hogy elmulasztotta értékelni, hogy a vádlott bűnismétlő. Észrevételezte, hogy a katonai tanács nem adta indokát annak, hogy a sértett által bejelentett polgári jogi igényt miért utasította egyéb törvényes útra. Ezért indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatva a vádlottal szemben végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetést szabjon ki, és szolgálatban megtarthatósága érdekében részesítse előzetes mentesítésben.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő perbeszédében elsődlegesen felmentésre tett indítványt. Kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállás részben iratellenes, részben hiányos, és a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett a bíróság, ezért az elsőfokú katonai tanács ítélete megalapozatlan. Felhívta a fellebbviteli bíróság figyelmét arra, hogy a rendelkezésre álló és egymásnak ellentmondó bizonyítékokból és tanúvallomásokból nem lehet teljes bizonyossággal megállapítani, hogy a vádlott részéről valóban történt volna egyszeri vagy többszöri ütés a sértett irányába. Sérelmezte, hogy a tényállásból teljes mértékben hiányzik az a tény, hogy a sértett a vádlottal szemben fizikailag támadó módon lépett fel, sérülést okozva részére. Jogi álláspontja szerint tehát védence jogos védelmi helyzetben járt el. Rámutatott arra is, hogy a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet értelmében védence az őt ért támadás elhárítása érdekében alkalmazott az ahhoz szükséges erejű és irányultságú ütest, így jogszabály engedélye folytán nem büntethető. Amennyiben a vádlott az elhárítás szükséges és arányos módját túllépte, cselekménye akkor sem bűncselekmény, miután ijedtsége akadályozta őt az elhárítás szükséges mértékének felismerésében. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú katonai tanács ítéletét változtassa meg és a vádlottat mentse fel, egyben az ügyészi indítvány elutasítását kérte. Másodlagos indítványa az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, egyetértve a büntetés kiszabással kapcsolatban kifejtett elsőbírói indokolással.

A sértett jogi képviselője felszólalásában nem értett egyet a védői állásponttal, csatlakozott az ügyészi indítványhoz.

A vádlott az utolsó szó jogán nyomatékosította, hogy nem követett el bűncselekményt, szakszerű és jogszerű volt az intézkedése. Egyebekben csatlakozott a védőjéhez.

A bejelentett ellentétes irányú fellebbezésekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta. A vádlott tagadta a bűncselekmény elkövetését. A tárgyaláson nem kívánt vallomást tenni, kérte gyanúsítottai vallomása felolvasását és hozzájárult korábbi tanúvallomásának ismertetéséhez. Az elsőfokú katonai tanács a Be. 291. § (1) bekezdése alapján törvényesen olvasta fel a vallomásait. Előterjesztett érdemi védekezése leellenőrzésére az elsőfokú bíróság kihallgatta a sértettet, a sértett hozzátartozóit, a szomszédait és a vádlott járőrtársát. Meghallgatta a tárgyaláson az igazságügyi orvosszakértőt, akinek véleménye a sértetti vallomást támasztotta alá. Ismertette továbbá a releváns okirati bizonyítékokat, köztük a sértettől készített fényképfelvételt és egészségügyi dokumentációt. A Be. 296. § (2) bekezdés a./ pontja alapján az eljáró elsőfokú katonai tanács törvényesen olvasta fel a rendőrtanúk és azon civil tanúk vallomását, akik nem észlelték a vádbeli eseményeket, így arról érdemben nyilatkozni nem tudtak. Az elsőfokú katonai tanács ítélete 3. oldalának közepétől 5. oldal közepéig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta

annak, hogy miért nem fogadta el a vádlotti védekezést és az azt részben alátámasztó járőrtársi vallomást. Ugyanakkor az elsőfokú katonai tanács elmulasztotta indokát adni annak, hogy a sértett által bejelentett polgári jogi igényt miért utasította egyéb törvényes útra, de ez a mulasztás nem volt kihatással az ügy érdemére. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság marasztaló ítéleti tényállást állapított meg ítélete 2. oldalán. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint e tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A vádlott és védő felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

A vádlott bűnösségére kiható eljárási szabálysértés nem történt. Az elsőfokú katonai tanács az ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, a szabad bizonyítás elve alapján mérlegelte a bizonyítékokat, erről számot is adott. A Be. 351. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy a védő és a vádlott a fellebbezésben új tényre, új bizonyítékra nem hivatkozott. Megállapítható az is, hogy az elsőfokú katonai tanács a szükséges és elégséges bizonyítási eljárás lefolytatását követően a logika szabályainak megfelelően értékelte az egyes bizonyítékokat, és megfelelő terjedelemben indokolta az álláspontját. Ezért a vádlottnak és a védőnek a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül a felmentésre irányuló fellebbezése a Be. 352. § (3) bekezdése alapján eredményre nem vezethetett.

A katonai tanács az irányadó tényállás alapján okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes cselekményének jogi minősítése is. Ítéletének 5. oldal 6. bekezdésétől a 6. oldal 3. bekezdéséig fejtette ki jogi értékelő tevékenységét, amellyel a fellebbviteli bíróság is egyetért. A vádlott a történeti tényállásban írt magatartásával megvalósította a Btk. 301. § (1) bekezdésében írt hivatali bűncselekmény tényállási elemeit, amikor hivatalos személyként rendőri intézkedése során a jogszerű intézkedés kereteit túllépve bántalmazta a sértettet. Miután a fellebbviteli bíróság büntethetőséget kizáró vagy megszüntető okot nem észlelt, ezért a vádlott büntetőjogi felelőssége megállapításának volt helye. Nem volt megalapozott a védőnek a jogos védelmi helyzetre való hivatkozása.

A büntetés súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, azonban az ítélete 6. oldalának 6. és 7. bekezdésében kifejtett értékítéletét, mint nem helyénvalót, mellőzi. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a Btk. 82. § (1) bekezdés d./ pont, (3) bekezdés alkalmazásával pénzbüntetést szabott ki a vádlottal szemben. A napi tételek száma igazodik a vádlott által elkövetett cselekmény tárgyi súlyához, a napi tételek összege pedig tükrözi a vádlott jövedelmi, személyi és vagyoni viszonyait, megfelelően szolgálja tehát a Btk. 79. §-ban írt büntetési célokat. A fellebbviteli bíróság tehát egyetértett a védő azon érvelésével, hogy a sértetti közrehatásra figyelemmel a büntetés súlyosítása meghaladná a prevenció célját.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért az elsőfokú ítéletet a másodfokú katonai tanács helyes indokai alapján helybenhagyta.

A fellebbviteli bíróság kiegészíti az elsőfokú ítélet indokolását azzal, hogy a sértett képviselője útján előterjesztett polgári jogi igény egyéb törvényes útra utasítását a nem keresetszerű előterjesztés és az indokolta, hogy annak elbírálása az eljárás indokolatlan elhúzódásához vezetett volna.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371. § (1) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. június 23.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.

, 2017. június 23.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke